

SXEDIO.Κ30

22.9.1965: Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΕ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΟΗΕ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΟΤΙ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΤΟ ΒΙΑΙΟ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Στις **22 Σεπτεμβρίου 1965** η Κυπριακή Κυβέρνηση υπέβαλε στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών επεξηγηματικό υπόμνημα για την Κυπριακή προσφυγή που κατέθεσε στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, Το υπόμνημα που δόθηκε στη δημοσιότητα στις **12 Οκτωβρίου 1965** έχει ως εξής:

Από της ιδρύσεως των Ηνωμένων Εθνών, **49** νέαί χώραι απέκτησαν την ανεξαρτησίαν των και κατέστησαν μέλη του Οργανισμού. Εις όλας, πλην της Κύπρου, εφηρμόσθη το δικαίωμα αυτοδιαθέσεως δυνάμει του Χάρτου. Εις όλας, πλην της Κύπρου, η διάρθρωσις της εξωτερικής και εσωτερικής ανεξαρτησίας της χώρας, συνήδε προς τας διεθνώς παραδεδεγμένας δημοκρατικάς αρχάς, ότι η πλειοψηφία αποφασίζει και κυβερνά.

Εξ ου η αξιοθρήνητος κατάστασις εν Κύπρω, η οποία απειλεί την παγκόσμιον ειρήνην. Η προέλευσις της οφείλεται εις την αποικιακήν πολιτικήν του διαίρει και βασίλευε, εν ονόματι της οποίας η Τουρκία, κατά το **1955** αδικαιολογήτως ενεθαρρύνθη να παρεμβληθή εις τας υποθέσεις της Κύπρου. Επραξε τούτο προς τον σκοπόν να προκαλέση διακοινοτικάς διαιρέσεις και διαμάχην εν Κύπρω προς εξυπηρέτησιν νεοαποικιακών σκοπών ξένων προς τα συμφέροντα του Κυπριακού λαού, ανεξαρτήτως του εάν ούτος είναι τουρκικής ή ελληνικής καταγωγής.

Η Γενική Συνέλευσις εις την Διακήρυξιν της κατά του αποικισμού την υιοθετηθείσαν το **1960** διεκήρυξεν ότι όλοι οι λαοί έχουν το αναφαίρετον δικαίωμα πλήρους ελευθερίας και αυτοδιαθέσεως, ασκήσεως της κυριαρχίας και ακεραιότητος των

εθνικών των εδαφών. Διεκήρυξαν ότι η μεταβίβασις όλων των αποικιακών περιοχών πρέπει να γίνεται άνευ οινωδήποτε όρων ή επιφυλάξεων συμφώνως προς την ελευθέρως εκφρασθείσαν θέλησιν και επιθυμίαν των διά να δυνηθούν για απολαύσουν πλήρους ανεξαρτησίας και ελευθερίας.

Εις την περίπτωσιν της Κύπρου, όμως παρενεβλήθησαν και τοιαύτα κωλύματα εις την ανεξαρτησίαν της ώστε να την εμποδίσουν να απολαύση πλήρους ανεξαρτησίας και ελευθερίας, της οποίας εδικοήτο. Η κατάστασις αύτη εδημιουργήθη υπό των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου κατά το **1959**. Αύται προνοούν διά βασικόν σύνταγμα διά την διατήρησιν υπό του Ηνωμένου Βασιλείου δύο περιοχών, ως κυριάρχων στρατιωτικών βάσεων και διά δύο άλλας συνθήκας: Μίαν συνθήκην Εγγυήσεως μετά της Ελλάδος, Τουρκίας και Ηνωμένου Βασιλείου, ως εγγυητριών δυνάμεων και μίαν Συνθήκην Συμμαχίας μεταξύ Κύπρου Ελλάδος και Τουρκίας.

"Αι συμφωνίαι αύται αι οποίαι συνήφθησαν ενώ η Κύπρος ήτο εισέτι αποικία, δεν ήσαν αποτέλεσμα της ελευθέρας συγκαταθέσεως του Κυπριακού λαού.

Επεβλήθησαν επ' αυτού έξωθεν με πιέσεις, αι οποίαι υπό τας τότε επικρατούσας συνθήκας δεν επέτρεπον εις την Κυπριακήν ηγεσίαν την δυνατότητα εκλογής. Απόρριψις των συμφωνιών θα εσήμαινεν άρνησιν της ανεξαρτησίας, συνέχισιν της αποικιακής διακυβερνήσεως και αύξησιν της αιματοχυσίας.

Η Κύπρος ανεκηρύχθη εις ανεξάρτητον κράτος ως Δημοκρατία της Κύπρου διά νόμου του Βρετανικού Κοινοβουλίου της **16ης** Αυγούστου **1960**. Δυνάμει των προειρημένων συμφωνιών η βασική συνταγματική διάρθρωσις ανώμαλος ως προς την φύσιν της απεδείχθη εν τη πράξει εξ ολοκλήρου ανεφάρμοστος. Εδημιούγησαν άνευ προηγουμένου συνθήκας ανισορροπίας, υποκαταστήσασα την πλειονότητα των **82** τοις εκατόν εις την μειονότητα των **18** τοις εκατόν και διά των λίαν διαιρετικών διατάξεων της, ωδήγησεν εις ανταγωνισμόν και αναταραχήν εν τη

νήσω. Ένα κτυπητόν παράδειγμα του παραλυτικού δικαιώματος αρνησικυρίας του παραχωρηθέντος εις την μειονότητα αποτελεί ο παράλογος όρος περί χωριστής τουρκοκυπριακής πλειοψηφίας, εν σχέσει με οιαδήποτε νομοθεσίαν επί φορολογικών, θεμάτων. Ούτω εις μίαν Βουλήν των αντιπροσώπων εκ 50 μελών (εκ των οποίων 35 είναι ελληνοκύπριοι και 15 Τουρκοκύπριοι) οκτώ Τουρκοκύπριακοί ψήφοι δύνανται να παρεμποδίσουν την έγκρισιν οιαδήποτε δημοσιονομικού μέτρου, έστω και εάν αι υπόλοιποι 42 ψήφοι είναι υπέρ. Η άνευ προηγουμένου αυτή διευθέτησις είναι αντίθετος προς όλους τους παραδεδεγμένους κανόνας δημοκρατικής διακυβερνήσεως. Διά της ασκήσεως εν τη πραγματικότητι της καταχρήσεως του δικαιώματος τούτου, μία μικρά Τουρκοκυπριακή μειονότης παρεμποδίζει την έγκρισιν της βασικής δημοσιονομικής νομοθεσίας παρακλύουσα ούτω την λειτουργίαν του κράτους.

Ο Κυπριακός λαός εις τον οποίον ουδέποτε εδόθη η ευκαιρία συζητήσεως της βασικής διαρθρώσεως του συντάγματος του εστερήθη ακόμη και της δυνατότητος να τροποποιήση τούτο εις οιαδήποτε των λεπτομερειών περί εσωτερικής διοικήσεως άνευ της συγκαταθέσεως τριών ξένων χωρών.

Η Συνθήκη Εγγυήσεως εθεωρείτο ότι δίδει εις τας τρεις χώρας, την Τουρκίαν, την Ελλάδα και το Ηνωμένον Βασίλειον, την εξουσίαν να επεμβαίνουν εις τας εσωτερικάς υποθέσεις της Κύπρου και την εσωτερικήν διακυβέρνησιν. Τα άνευ προηγουμένου συνταγματικά κωλύματα εν συνδυασμώ προς τας προειρημένους συνθήκας απέβλεπον εν τη πραγματικότητι να στερήσουν την Κύπρον αυτής ταύτης της ουσίας της κυριαρχίας και εσωτερικής της ανεξαρτησίας και να θέσουν ταύτην υπό την κηδεμονίαν τριών ξένων δυνάμεων.

Την 20ην Σεπτεμβρίου 1960 η Κύπρος εγένετο δεκτή εις τα Ηνωμένα Έθνη ως κυρίαρχον και ισότιμον μέλος του Οργανισμού. Η απόφασις περί εισδοχής της

υπήρξεν ομόφωνος. Συνεπεία ταύτης τα δικαιώματα της ίσης κυριαρχίας πλήρους ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητος τα συνυφασμένα με την ιδιότητα του μέλους των Ηνωμένων Εθνών εν τη πραγματικότητα ανεγνωρίσθησαν πλήρως εις την Κύπρον. Την πραγματικότητα ταύτην δεν δύναται τις είτε να αρνηθή είτε να αγνοήση. Ολα τα κράτη- μέλη των Ηνωμένων Εθνών περιλαμβανομένων των χωρών αι οποίαι υπέγραψαν τας προειρημένους συνθήκας, έχουν ευθύνην δυνάμει του Χάρτου να σεβασθούν τα προηρημένα δικαιώματα της Δημοκρατίας της Κύπρου. Η Συνθήκη Εγγυήσεως συγκρούεται ευθέως προς τας αρχάς και ειδικάς προνοίας του Χάρτου. Η σύγκρουσις αύτη κατέστη εντονωτέρα λόγω των ενεργειών μιας των υπογράντων την συνθήκην χωρών, της Τουρκίας, η οποία στηριζομένη εις υποτιθέμενον δικαίωμα βάσει της εν λόγω συνθήκης προσέφυγεν εις απειλάς και επιδρομικάς πράξεις εναντίον της Κύπρου.

Εκφράζουσα την τοιαύτην πολιτικήν βίας η Τουρκία επέδραμεν εναντίον της Κύπρου αεροπορικός φονεύσασα και ακρωτηριάσασα εκατοντάδας αθών ανδρών, γυναικών και παιδίων εις μίαν επίθεσιν τρόμου, εις την οποίαν εχρησιμοποιήθησαν εμπρηστικά βόμβαι ναπάλμ. Επραξε πάντα ταύτα χρησιμοποιούσα την συνθήκην Εγγυήσεως ως πρόσχημα. Η τοιαύτη κατάφωρος παραβίασις του Χάρτου, δεν θα ηδύνατο να επικυρωθή υπό οιασδήποτε συνθήκης, ιδιαιτέρως λαμβανομένου υπ' όψιν του Αρθρου 10 του Χάρτου.

Η άλλη επιβληθείσα συνθήκη, η συνθήκη Συμμαχίας, η οποία συνήφθη προφανώς προς τον σκοπόν προασπίσεως της Κύπρου εναντίον εξωτερικής επιδρομής έχει εν τη πραγματικότητα χρησιμοποιηθή υπό ενός υποτιθέμενου συμμάχου ως όργανον επιδρομής. Τα τουρκικά στρατεύματα τα σταθμεύοντα εν Κύπρω δυνάμει της ειρημένης συνθήκης αντί να παραμείνουν εις την παραχωρηθείσαν εις αυτά βάσιν ως στρατεύματα συμμάχου υπό τριμερή διοίκησιν, έχουν αναδιπλωθή αυθαιρέτως και ευρίσκονται αναδιπλωμένα κατέχοντα κατά τρόπον εχθρικών

Κυπριακόν εδάφος και ούτω διαπράττονταν συνεχιζομένην επκδρομήν.

Ο απώτερος σκοπός της διαιρετικής πολιτικής και των εχθρικών πράξεων της Τουρκίας είναι να επιτύχη βιαίως τον διαμελισμόν της νήσου, παράγουσα ούτω την νεοαποικισμόν. Εν τη παραγωγή της πολιτικής ταύτης, η εξτρεμιστική πολιτική ηγεσία υποκινείται εις ανταρσίαν υπό της Αγκύρας. Η απόπειρα εξαρθρώσεως του κράτους, απέβλεπεν εις την δημιουργίαν συνθηκών, αι οποίαι θα εδικαιολόγουν εισβολήν της Τουρκίας δυνάμει του δικαιώματος το οποίον ως υπάρχει ισχυρισμός, περιέχεται εις την Συνθήκην Εγγυήσεως. Ο αντικειμενικός σκοπός ήτο η προαγωγή του προειρημένου σκοπού της διχοτομήσεως διά της επιδράσεως της διαιρέσεως.

Κατά τους τελευταίους **11** μήνας η Τουρκίας συνεχώς και επανειλημμένως ηπέιλησεν ένοπλον επέμβασιν εις Κύπρον, ιδιαιτέρως την **27**ην Δεκεμβρίου **1963** και την **13**ην Μαρτίου **1964**. Τα σχέδια της δι' εισβολήν εις την νήσον εματαιώθησαν διά της εγκαίρου προσφυγής της Κυπριακής Κυβερνήσεως εις το Συμβούλιον Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.

Το Συμβούλιον Ασφαλείας υπό την ιδιότητα του ως του οργάνου του εμπειπιστευμένου δυνάμει του Χάρτου με την πρωταρχικήν ευθύνην διά την διατήρησιν της ειρήνης και ασφαλείας επελήφθη ωρισμένων ειδικών απόψεων του προβλήματος, το οποίον αντιμετωπίζει η Κύπρος, εν σχέσει προς τας απειλάς εξωτερικής επιδρομής και τους εσωτερικούς αντικτύπους τούτων, βάσει του παραπόνου της Κυπριακής Κυβερνήσεως, κατά της τουρκικής Κυβερνήσεως "διά πράξεις επιδρομής και επεμβάσεως εις τας εσωτερικάς υποθέσεις της Κύπρου διά των απειλών και της χρησιμοποίησεως βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητος και πολιτικής ανεξαρτησίας της" (επιστολή ημερομηνίας **26**ης Δεκεμβρίου **1963** από τον Μόνιμον αντιπρόσωπον της Κύπρου εις τα Ηνωμένα Έθνη απευθυνομένην προς τον Πρόεδρον του Συμβουλίου Ασφαλείας (έγγραφον **S5488** και επακόλουθα

έγγραφα). Το Συμβούλιον Ασφαλείας υιοθέτησε προσωρινά μέτρα αποβλέποντα εις την επίτευξιν ειρηνεύσεως και εξομαλύνσεως της εν Κύπρω καταστάσεως.

Η Δημοκρατία της Κύπρου ισότιμον μέλος των Ηνωμένων Εθνών, προσβλέπει προς την Γενικήν Συνέλευσιν διά την διατήρησιν της απεριορίστου και αδεσμεύτου κυριαρχίας και ανεξαρτησίας της επιτρεπομένου ούτω εις τον λαόν της να αποφασίση ελευθέρως και άνευ οιασδήποτε ξένης παρεμβάσεως ή επεμβάσεως περί του πολιτικού μέλλοντος της χώρας, συμφώνως προς τον Χάρτην του Οργανισμού. Εν τω πνεύματι τούτω η γενική συνέλευσις αναμένεται να καλέση όλα τα κράτη όπως συμμορφούμενα προς τας υποχρεώσεις των δνάμει του Χάρτου και ιδιαιτέρως του Αρθρου 2, παράγραφοι 1-4, σεβασθούν την κυριαρχίαν, ενότητα, ανεξαρτησίαν και εδαφικήν ακεραιότητα της Κύπρου και απόσχουν πάσης αιλιής ή χρήσεως βίας ή επεμβάσεως εναντίον της Κύπρου.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ:

1. Από του Δεκεμβρίου του 1965 ότε συνεκλήθη η 19η Γενική Σύνοδος της Γενικής Συνελεύσεως, η οποία λόγω των καλώς γνωστών περιστάσεων δεν ηδυνήθη να επιληφθή του Κυπριακού, η Κύπρος παραμένει εν ειρήνη. Η Κυβέρνησις έλαβε μέτρα εξομαλύνσεως της καταστάσεως, Η ειρήνη, ο νόμος και η τάξις επικρατούν εις τα 98.6 του εδάφους της Δημοκρατίας του Κυβερνωμένου υπό της Κυβερνήσεως όπου κατοικούν επίσης πλέον του ημίσεως των Τουρκοκυπρίων. Εκεί ούτοι διάγουν ομαλήν ζωήν ανάμικτοι με τους Έλληνας συμπατριώτας των, τυγχάνοντες ίσης μεταχειρίσεως και απολαμβάνοντες των δικαιωμάτων όλων των Κυπρίων πολιτών. Αντιθέτως ανωμαλία και ανομία επικρατούν εις τους στασιαστικούς θυλάκους τους αυθαιρέτως ελεγχομένους υπό της τουρκοκυπριακής τρομοκρατικής οργανώσεως ΤΜΤ, η οποία δρα υπό την διεύθυνσιν αξιωματικών του στρατού εν "Τουρκία. Και αύτη ακόμη η Τουρκοκυπριακή εξτρεμιστική ηγεσία παραδέχεται, ότι τα δεινά είναι η μοίρα των

τουρκοκυπρίων εκείνων οι οποίοι είναι συγκεντρωμένοι εις τας αποκλεισμένας περιοχάς. Πλείστοι τούτων είναι εξηναγκασμένοι να παραμένουν εκεί διά του εκφοβισμού και άλλων μέσων πειθαναγκασμού, αφού μετεκινήθησαν εις μίαν προσπάθειαν καταρτισμού σχεδίου την τού διαχωρισμού.

2. Αι εξελίξεις και πρωτοβουλία αι επηρεάζουσαι την πολιτικήν λύσιν του Κυπριακού προβλήματος κατηυθύνοντο ευθύς εξ αρχής προς την μεσολάβησιν των Ηνωμένων Εθνών και είτε εξηρτώντο εκ της εκβάσεως των προσπαθειών του Μεσολαβητού των Ηνωμένων Εθνών, είτε παρέμενον εν εκκρεμότητι καθ' ον χρόνον ούτος συνέχιζε το έργον του. Παρήλθεν εν έτος περίπου μεταξύ του διορισμού του πρώτου μεσολαβητού του ΟΗΕ, του τελευτήσαντος Τουομιόγια, και της εκδόσεως της εκθέσεως του δευτέρου Μεσολαβητού, του κ. Γκάλο Πλάζα, ήτις ανεμένετο μετ' αδημονίας, υφ' όλων. Η εκθεσις αύτη, εποικοδομητικόν έγγραφον συνάδον προς τας αρχάς και τους σκοπούς του Χάρτου και βασιζόμενον επ' αυτών εξεδόθη την 26ην Μαρτίου 1965.

3. Το πλέον ουσιώδες μέρος της εκθέσεως είναι εκείνον, εις το οποίον εν τη παραγράφω, 130 δίδονται τα πορίσματα του Μεσολαβητού εν σχέσει προς την λύσιν του κυπριακού προβλήματος, διά την οποίαν, ως αναγράφεται πρέπει να υπάρξη αναγνώρισις του γεγονότος ότι το πρόβλημα δεν δύναται να λυθή δι' αποείρας επαναφοράς της καταστάσεως, ήτις υφίστατο προ του Δεκεμβρίου του 1963, αλλά ότι πρέπει να εξευρεθή μία νέα λύσις. Η πραγματικότητα αναγνωρίζεται υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας διά του διορισμού Μεσολαβητού. Η έκθεσις αναφερομένη εις την ανάγκην λύσεως συναδούσης προς τας προνοίας του Καταστατικού Χάρτου του ΟΗΕ σημειοί ως ιδιαιτέως σχετικα τα ακόλουθα:

" Οι σκοποί αρχαί και υποχρεώσεις, αι αναφερόμεναι εις την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, την ειρηνικήν διευθέτησιν των διαφορών τον σεβασμόν της αρχής των ίσων

δικαιωμάτων και την αυτοδιάθεσιν των λαών, τον σεβασμόν των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών την αναγνώρισιν της κυριαρχικής ισότητος των κρατών- μελών την αποχήν από την απειλήν ή χρήσιν βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητος ή πολιτικής ασνεξαρτησίας οιουδήποτε κράτους και τον σεβασμόν των εκ των συνθηκών απορρεουσών υποχρεώσεων αίτινες δεν συγκρούονται προς εκείνας των κρατών- μελών δυνάμει του Χάρτου".

Η έκθεσις επίσης ορίζει ότι η λύσις πρέπει να είναι προς το συμφέρον του λαού της Κύπρου ως συνόλου και να συνάδη προς την διεθνή ειρήνην και ασφάλειαν και ως τοιαύτη να είναι διαρκής.

4. Η έκθεσις του μεσολαβητού βασιζομένη επί συλλογιστικής αναλύσεως και συντριπτικής μαρτυρίας απορρίπτει την Τουρκοκυπριακήν και την Τουρκικήν θέσιν επί της ομοσπονδίας ή του διαμελισμού το ανεφάρμοστον και αι καταστροφικαί συνέπειαι των οποίων εξηγήθησαν πλήρως υπό του Μεσολαβητού. (Σχετικά αποσπάσματα της Εκθέσεως του Μεσολαβητού περιέχονται εις το συνημμένον παράρτημα).

5. Η Κυβέρνησις της Κύπρου βασικώς συμφωνεί με τας σκέψεις και τας κατευθυντηρίους γραμμάς του Μεσολαβητού τας αναφερομένας εν τη Εκθέσει του και αποδέχεται αυτάς ως χρησίμους συμβουλάς εις την λύσιν. Εις την ανάγκην συμμορφώσεως προς τον Χάρτην και τας αρχάς του δίδεται φυσικώ τω λόγω βασική προτεραιότης υπό του Μεσολαβητού διότι άνευ τοιαύτης συμμορφώσεως δεν δύναται να υπάρξη διαρκής λύσις.

6. Η στήσις της Τουρκικής Κυβερνήσεως έναντι της Εκθέσεως του μεσολαβητού υπήρξεν, ως μαρτυρείται υπό των σχετικών επισήμων ανακοινώσεων, τελείως αρνητική, ισοδυναμούσα προς πλήρη απόρριψιν. Αντιδρώσα ως αντέδρασεν ή τουρκική Κυβέρνησις ισχυρίσθη, ότι ο Μεσολαβητής υπερέβη την εντολήν του και την αρμοδιότητα του. Ο πραγματικός λόγος εν τούτοις διά την έλλειψιν συνεργασίας εκ μέρους της Τουρκίας είναι το γεγονός, ότι ο κ. Πλάζα

ηρήθη να αγνοήσει τον Χάρτην του ΟΗΕ και να συνθηκολογήση προς τας παραλόγους διαμελιστικές απαιτήσεις της Αγκύρας. Είναι σχετικόν να υπονοηθή ενταύθα ότι ο Γενικός Γραμματεύς ανεσκεύασε την τουρκικόν ισχυρισμόν, ότι ο Μεσολαβητής υπερέβη την εντολήν του. Πράττων ούτω ο Ου Θαντ έλαβε την ευκαιρίαν να εκφράση την εμπιστοσύνην του προς τον κ. Γκάλο Πλάζα.

7. Εις την εισαγωγήν του εις την ετησίαν αυτού Εκθεσιν του έργου του Οργανισμού ημ. **20ης** Σεπτεμβρίου, **1965**, ο Γενικός Γραμματεύς, επαναβεβαιώνει την εμπιστοσύνην του εις τον κ. Γκάλο Πλάζα ομιλεί περί της εκθέσεως του Μεσολαβητού, ως ενθαρρυντικής, διότι προβλέπει αύτη λογικήν βάσιν διά διευθέτησιν του προβλήματος.

Εκφράζων περαιτέρω λύπην διά το γεγονός ότι η Τουρκία και οι Τουρκοκύπριοι αντέδρασαν αρνητικώς εις την Εκθεσιν, ο Γενικός Γραμματεύς επαναλαμβάνει την πεποίθησιν του, ότι αι προσπάθειαι διά λύσιν πρέπει να συνεχισθούν "ως συνιστά ο Μεσολαβητής και υπό το φως της υπ' αυτού αναλύσεως της καταστάσεως", και αναφέρει, ότι, κατά παράκλησιν του "ο Μεσολαβητής παραμένει διαθέσιμος εις τα ενδιαφερόμενα μέρη διά την συνέχισιν της μεσολαβητικής του προσπαθείας, συμφώνως προς τας προνοίας του ψηφίσματος εκείνου".

8. Ως κατέστη σαφές εις διαφόρους περιπτώσεις, η Κυβέρνησις της Κύπρου είναι ετοίμη να λάβη όλα τα αναγκαία μέτρα διά την περιφρούρησιν των παγκοσμίως ανεγνωρισμένων μειονοτικών δικαιωμάτων εις την Τουρκικήν μειονότητα. Η προθυμία της, να πράξη το παν σχετικώς αντανakλάται και αναλύεται επιδοκιμαστικώς την Εκθεσιν του Μεσολαβητού (παράγραφοι **164** και **165**).